

Ad 2)-6):

Når skriftlige mandatudformninger overensstemmende med folketingets forretningsordens § 8, stk. 3, 1. pkt., ikke er tilstrækkelige, beror det bl.a. på, at tvivl på rådsmøder ofte vil opstå om punkter, som ikke knivskarpt har været i centrum for markedsudvalgets forhandlinger. Det er derfor naturligt, at ministeren (og efterverdenen i øvrigt) har det bredere grundlag, som ligger i de synspunkter, som de udslaggivende partier har fremført og vel at mærke direkte og umiddelbart i den form, som disse partier har givet deres synspunkter.

Nyordningen ønskes først og fremmest for at forebygge, at Danmark bliver bundet ud over, hvad folketingsflertallet udtrykkeligt har ønsket. Men de nye regler vil også bevirke, at afgørelsesgrundlaget bliver mere sikkert for det retlige og politiske ansvar, som folketinget kan få pålagt den minister, der handler i strid med markedsudvalgets mandatafgivning.

Båndoptagelsesmetoden vil langt fra være

så revolutionerende en nydannelse, som det er gjort til i debatten.

I årevis har det nemlig ligget aldeles fast, at rub og stub af, hvad der siges i den langt mindre vigtige folketingssal, optages på bånd. Også selv om man ikke er i den beslutningsfase, som folketingets markedsudvalg konstant og hele tiden befinder sig i.

Båndoptagelser finder sted ved masser af møder i EF. I Ministerrådet og i EF-parlamentet samt andre steder, hvor forhandlingerne betragtes som særlig vigtige, udskrives referatet fra båndoptagelsen. I COREPER og dets underudvalg har man blot båndoptagelser, så man kan slå tilbage, når der bliver behov herfor. Det er altså ikke noget nyt element, fremskridtspartiet bringer ind i EF-sammenhæng med sit forslag, der teknisk er udformet som en mellemform mellem det, der bruges nogle steder i EF, og det, der bruges andre steder – afpasset efter de praktiske behov, specielt i relation til at være nyttig for det danske markedsudvalg uden at være unødigt besværende.